

Dr. Jože Pokorn: UVOD U FINANSIJE. Beograd, izdanje „Finansija“, 1955, 146 str.

Часопис *Финансије* имао је лепу инспирацију кад је одлучио да *Увод у финансије*, које је 1953 објавио у Љубљани проф. др. Покорн, изда на српскохрватском језику: једну добру књигу приближио је знатно ширем кругу читалаца. Добивено је теоретско дело које ће заинтересовани за економске проблеме топло поздравити. Биће, истина, нешто пометени они који од књиге очекују увођење у јавне финансије. Јер, иако се наглашава да је реч о основама за финансиске студије, дело при свем том није за почетнике; а осим тога израз „финансије“ употребљен је у једном смислу на који ми нисмо (или *joш* нисмо) навикли: у смислу „заједничког појма за целокупно пословање новцем“. И кад се слажемо са Боголеповим да је „управљање финансијама тесно везано са управом новчаног система“, финансије су још увек код нас синоним: расхода, средстава редовних и ванредних и буџета јавноправних тела. Без свега осталог, доиста, могу да остану — и да сачувају целину. И зато, полазећи од тога да за писца финансије значе новчану страну националне привреде уопште, његов увод је пре посвећивање у економске студије него у макоје друге. Читаоцу постаје то све јасније уколико дубље улази у материју која разматра проблеме националног богатства и производње, новца, националног дохотка, националне имовине, итд. Финансијама у ужем смислу посвећен је последњи одељак књиге (неколико страница) где се говори о финансиској науци. Писац се кроз читаво дело доследно придржава постављеног циља: да остане само код елементарних појмова основних категорија модерне економије. У чему је успео. Његове систематско-теоретске класификације у оквиру савремених економских феномена су оригиналне, покашто напрегнуте, но увек плод fine анализе нових појава у економици оба друштвена система (претежно капиталистичког). Брижљиво изабрани примери којима осветљава опште поставке знатно доприносе чврстим теоретским конструкцијама. Раду даје квалитет савремено третирање материје и нова литература којом се служи ова минијатурна економска енциклопедија појмова „који су заједнички свим финансиским гранама“.

Ова књига је утешна појава; она потврђује да имамо таквих стручњака који имају и спреме и духа, и храбрости да се одвоје од шаблона при истраживању циљева у науци. Можда ће она више потстаћи на размишљања и дискусију но што ће послужити школским потребама, али ће извесно добити своје место у научном фонду економских дисциплина код нас. И сачувати га, ослободи ли се извесних сувише новаторских формулација, узмимо оне: да стицање доходака (патримонијалних) није финансиски посао (87); да економске јединице имају свака своју благајну и да се организација тих благајни назива финансиски систем те земље (89); и сл. Нашу ортодоксију забрањува и изражавање о буџету и завршном рачуну као о *пресецима* између државне благајне с једне стране и свих других благајни у националној привреди с друге стране (118). Кад је већ и студентима намењена, књига треба да користи конструкције и фигуре на њиховом нивоу.

Ј. Ловчевић

ЗАКОН О ПОРЕЗУ НА НАСЛЕЂЕ И ПОРЕЗУ НА ПОКЛОНЕ. Са објашњењима *Михаила В. Шћеквића*. (Библиотека „Ново законодавство“, I—II) Београд, издање Бироа за израду образаца, 1955, 52 стр.

Међу првим публикацијама библиотеке *Ново законодавство*, која се примила задатка да објављује наше нове прописе „првен-